

www.ketab.ir

تئاتر و ترس

توماس آستر مایر

ترجمه حمید رضا و حامد امان پور قزایی

نیما

سرشناسه: اوسترمایر، توماس، ۱۹۶۸-م. Ostermeier, Thomas, 1968-

عنوان و نام پدیدآور: تئاتر و ترس انویسنده توماس اوسترمایر؛ مترجمان حمیدرضا امان پورقزایی، حامد امان پورقزایی.

مشخصات نشر: تهران: نشر نیماژ، ۱۴۰۰.

مشخصات ظاهری ۱۶۸ ص.: مصور (بخشی رنگی).: ۵/۲۱×۵/۱۴ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۴۷-۷۵۱-۷

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

یادداشت: Le theatre et la peur, 2016. عنوان اصلی:

موضوع: اوسترمایر، توماس، ۱۹۶۸-م. -- نقد و تفسیر

Ostermeier, Thomas, 1968- -- Criticism and interpretation: موضوع:

Theater -- Production and direction / تئیه و کارگردانی / Theater --

شناسه افزوده: امان پور قزایی، حمید رضا، ۱۳۵۷-، مترجم

شناسه افزوده: امان پور قزایی، حامد، ۱۳۶۰-، مترجم

رده بندی کنگره: PNT۶۵۸ / رده بندی دیویی: ۰۲۳۳۰۹۲/۷۹۲

شماره کتابشناسی ملی: ۸۴۷۲۸۱۳:

توماس اوسترمایر

تئاتر و ترس

مترجمان: حمیدرضا امان پور قزایی، حامد امان پور قزایی

نشر: نیماژ

مدیر هنری و طراح گرافیک: محمد جهانی مقدم

ویرایش: تحریریه ی نشر نیماژ

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: نقطه

نوبت چاپ: اول، ۱۴۰۱ / تیراژ: ۵۰۰ نسخه

ISBN: 978-600-367-751-7

قیمت: ۶۰۰۰ تومان

نیماژ

دفتر مرکزی: خیابان انقلاب، خیابان فخر رازی، خیابان لبافی نژاد، شماره ۱۸۴،

تلفن: ۶۶۴۱۱۴۸۵

Nimajpublication ☎

Nimajpublication@gmail.com ✉

www.nashrenimaj.com 🌐

۰۹۱۹۵۱۴۴۱۰۰ 📞

حق چاپ و نشر انحصاراً محفوظ است.

مقدمه

فلسفه‌ی هستی

فلسفه‌ی زمانه^(۱)

«اُسترمایر^۱»، سمپتوم^(۲) است. «سمپتوم»، وضعیتی پرسشگر و در هم تنیده است که چندان به دنبال راه علاج و التیام آن وضعیت نیست، بلکه خواستار واسطه‌ها و دلایلی برای برانگیختن و به حرکت درآوردنش است. «اُسترمایر»، سمپتوم پذیرش از هم گسیختگی مضاعف و حتی خشمگینانه‌ای است که از جسارتی هنرمندانه شکل گرفته است. «اُسترمایر» در قامت جنگجویی قرار گرفته که بدون تردید، در پی عمیق‌تر کردن شکاف میان تناثرش و «دوکسا» (همان نظر جهان‌شمول دولتمردان) است؛ همانی که روی صحنه‌های تناثر آلمان، نهادینه شده است. همان تفکرات و نگرش‌های همیشگی که شیفته‌ی شالوده‌شکنی و به‌کارگیری تجربه‌های پُست دراماتیک هستند.

فارغ از هر قید و بندی، هنرمند بدون آنکه عقایدش را قربانی کند، رنج تمامی نقدهایی را می‌پذیرد که بر سرش صاعقه‌وار فرو می‌ریزند و توجهش را بیشتر به

1. Thomas Ostermeier

2. Symptôme

کارکرد تناترش در گستره‌ی جهانی معطوف می‌کنند. تناتری که بی‌رحمانه مورد سرزنش قرار می‌گیرد؛ به‌خاطر اینکه اولویت تناتر آلمان، زیبایی‌شناسی شالوده شکنی را به هیچ می‌گیرد. با وجود حمله‌های بی‌محابا و تاختن‌های بی‌امان، نه تماشاگران و نه همکاران «آسترمایر»، هیچ‌کدام دل‌سرد نمی‌شوند.

«آسترمایر»، سمپتوم جهش‌یافته است. به گواهی تمامی تغییر و تحول‌ها، این دگرگون‌شدن نیز همراه با خشونت، اختلاف نظر و بحث‌وجدل است. «آسترمایر»، خود در بطن درگیری قرار می‌گیرد و اجراهایش به تقابلی خوش‌آمدگویانه و خوشایند برای چشم‌انداز تناتر اروپایی تبدیل می‌شوند. بدین طریق از خطر دیدگاه تحمیلی زیباشناسانه می‌گریزد. «آسترمایر» از آن بند رها می‌شود و موقعیتش را با استقلال تمام، تلئید و تثبیت می‌کند. او دنباله‌روی نمی‌کند؛ او برای به‌کار بستن سبک و سیاق تناتری متعهد در مسیری دیگر، مداوم در حرکت و جابه‌جایی است. به راستی این آزادی عمل، دو فواید و دنیا اغواگرایانه است.

«آسترمایر»، سمپتوم نوسازی است. تناتر او، همانی که بابت هیچ‌انگاشتن مرزبندی‌ها و انسجام‌نداشتن سرزنش می‌کنیم، با تناتر واپس‌گرا، تناتر بازگشت به ارزش‌های کهنه و رنگ‌ورورفته یا حتی تناتر به‌مثابه‌ی خروجی امن، هیچ‌گونه هم‌بستگی و سازگاری ندارد. او اقتدارطلبی تفکری متعالی را در هم می‌ریزد و این نفی‌کردن را در لحظات حساس نگران‌کننده، می‌پذیرد، حتی با خطر یکی‌انگاشته‌شدن با موقعیت کنشگری درمانده.

ما شاهدان این مبارزه‌ایم؛ همان پیکاری که روی صحنه با متن‌هایی پیش می‌رود که در گذر زمان در تناتر گردآوری شده‌اند. متن‌هایی که در انتظار نیرویی متعهد، لجوج و پیگیر هستند. «آسترمایر» سرکش است. تناترش آن را گواهی می‌دهد و تماشاگران آن را محترم می‌شمارند.